

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 16. julija 2015 *

„Predhodno odločanje — Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Člen 5 — Proizvodi, označeni z znamko, ki so sproščeni v prosti promet in dani pod režim odloga plačila trošarine brez dovoljenja imetnika znamke — Pravica tega imetnika, da nasprotuje temu dajanju pod režim — Pojem „uporaba v gospodarskem prometu““

V zadevi C-379/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo *Gerechtshof Den Haag* (Nizozemska) z odločbo z dne 22. julija 2014, ki je prispela na Sodišče 7. avgusta 2014, v postopkih

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV

proti

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd,

in

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd

proti

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Ilešič (poročevalec), predsednik senata, A. Ó Caoimh, sodnik, C. Toader, sodnica, E. Jarašiūnas in C. G. Fernlund, sodnika,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

* Jezik postopka: nizozemščina.

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za TOP Logistics BV G. van der Wal in M. Tsoutsanis, odvetnika,
- za Van Caem International BV J. S. Hofhuis, odvetnik,
- za Bacardi & Company Ltd in Bacardi International Ltd N. W. Mulder, R. E. van Schaik in A. M. E. Voerman, odvetniki,
- za francosko vlado D. Colas in F. Gloaguen, agenta,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, M. Rebelo in N. Vitorino, agenti,
- za Evropsko komisijo F. Wilman, F. W. Bulst in L. Grønfeldt, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 5 Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru dveh sporov, in sicer med družbama TOP Logistics BV (v nadaljevanju: TOP Logistics) in Van Caem International BV (v nadaljevanju: Van Caem) ter družbama Bacardi & Company Ltd in Bacardi International Ltd (v nadaljevanju skupaj: Bacardi) oziroma med družbama Bacardi ter družbama TOP Logistics in Van Caem, glede proizvodov od družbe Bacardi, ki so bili brez njenega dovoljenja pripeljani na ozemlje Evropskega gospodarskega prostora (EGP) in tam dani pod režim odloga plačila trošarine.

Pravni okvir

Direktiva 89/104

- 3 Člen 5(1) in (3) Direktive 89/104 je določal:

„1. Registrirana znamka podeljuje imetniku izključne pravice. Imetnik ima pravico, da tretjim osebam prepove, da brez njegovega dovoljenja v gospodarskem prometu uporabijo:

- (a) katerikoli znak, ki je enak znamki, za enako blago ali storitve, za katere je registrirana znamka;
- (b) katerikoli znak, pri katerem zaradi njegove enakosti ali podobnosti z znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, označenih z znamko in znakom, obstaja verjetnost zmede v javnosti, ki vključuje verjetnost povezovanja med znakom in znamko.

[...]

3. Po odstavkih 1 in 2 je lahko med drugim prepovedano naslednje:

[...]

(b) ponujanje blaga, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje v te namene pod tem znakom ali ponujanje ali opravljanje storitev pod tem znakom;

(c) uvoz ali izvoz blaga pod tem znakom;

[...]“

- 4 Direktiva 89/104 je bila razveljavljena z Direktivo 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, str. 25), ki je začela veljati 28. novembra 2008. Vendar se glede na čas dejanskega stanja za spora o glavni stvari še naprej uporablja Direktiva 89/104.

Direktiva 92/12/EGS

- 5 Člen 3(1) Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179) je določal:

„Ta direktiva se na ravni Skupnosti uporablja za naslednje proizvode [...]:

— [...],

— alkohol in alkoholne pijače,

— [...].“

- 6 Člen 4(b) in (c) Direktive 92/12 je določal:

„Za namene direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

[...]

(b) *trošarinsko skladišče*: prostor, v katerem imetnik trošarinskega skladišča pri opravljanju svoje poslovne dejavnosti trošarinsko blago proizvaja, predeluje, skladišči, prejema ali odpremlja pod režimom odloga plačila trošarine z upoštevanjem pogojev, ki jih določijo pristojni organi države članice, v kateri se trošarinsko skladišče nahaja;

(c) *režim odloga plačila trošarine*: davčni režim, ki se uporablja za proizvodnjo, predelavo, skladiščenje in premik proizvodov, in je plačilo trošarine odloženo;

[...]“

- 7 Člen 5(1) Direktive 92/12 je določal:

„Obveznost plačila trošarine za proizvode iz člena 3(1) nastane v trenutku, ko so proizvedeni na ozemlju Skupnosti, opredeljenem v členu 2, ali če se na to ozemlje uvozijo.

„Uvoz trošarinskih proizvodov“ pomeni vnos tega izdelka na ozemlje Skupnosti [...].

Če je za proizvod ob vnosu na ozemlje Skupnosti uveden carinski postopek Skupnosti, se šteje, da je uvožen, ko je carinski postopek Skupnosti zaključen.“

8 Člen 6(1) Direktive 92/12 je določal:

„Obveznost za plačilo trošarine nastane ob sprostitvi v porabo [...].

Sprostitev trošarinskih proizvodov v porabo je:

- (a) vsaka odprema, tudi nepravilna, iz režima odloga plačila trošarine;
- (b) vsaka proizvodnja teh proizvodov, tudi nepravilna, zunaj režima odloga plačila trošarine;
- (c) vsak uvoz teh proizvodov, tudi nepravilen, če ti proizvodi niso pod režimom odloga plačila trošarine.“

9 Člen 11(2) Direktive 92/12 je določal:

„Proizvodnja, predelava in skladiščenje trošarinskih proizvodov, za katere trošarina še ni plačana, se opravljajo v trošarinskem skladišču.“

10 Direktiva 92/12 je bila razveljavljena z učinkom od 1. aprila 2010 z Direktivo Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL 2009, L 9, str. 12). Vendar se glede na čas dejanskega stanja za spora o glavni stvari še naprej uporablja Direktiva 92/12.

Uredba (EGS) št. 2913/92

11 Člen 91(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 955/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 1999 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 9, str. 221, v nadaljevanju: Carinski zakonik), je določal:

„Zunanji tranzitni postopek omogoča gibanje, od enega do drugega kraja na carinskem območju Skupnosti:

- (a) neskupnostnega blaga, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih ali drugih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;

[...]“

12 Člen 92 tega zakonika je določal:

„1. Zunanji tranzitni postopek se konča in obveznosti imetnika so ustrezno izpolnjene, kadar je blago dano v postopek in namembni carinski urad izda zahtevane dokumente [ko so blago, ki je dano v postopek, in zahtevane informacije na razpolago namembnemu carinskemu uradu] v skladu z določbami za ta postopek.

2. Carinski organi zaključijo postopek, če lahko na podlagi primerjave podatkov, s katerimi razpolaga urad za odpravo blaga, s podatki, ki jih ima na razpolago namembni urad, ugotovijo, da je bil postopek pravilno končan.“

13 Člen 98(1) Carinskega zakonika je določal:

„Postopek carinskega skladiščenja omogoča skladiščenje v carinskem skladišču za:

(a) neskupnostno blago, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;

[...]“

14 Carinski zakonik je bil razveljavljen z Uredbo (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) (UL L 145, str. 1). Vendar se je glede na čas dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari za blago iz točke 19 te sodbe uporabljal Carinski zakonik.

Spora o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

15 TOP Logistics, prej Mevi Internationaal Expeditiebedrijf BV (v nadaljevanju: Mevi), je podjetje, dejavno na področju skladiščenja in pretovarjanja blaga. Ima dovoljenje za upravljanje carinskega skladišča in trošarinskega skladišča.

16 Van Caem je podjetje, dejavno na področju mednarodne trgovine s proizvodi, zaščenimi z znamko.

17 Družba Bacardi proizvaja in trži alkoholne pijače. Je imetnica različnih znamk za te proizvode.

18 Leta 2006 je bilo na zahtevo podjetja Van Caem več pošilk proizvodov družbe Bacardi, ki so bili pripeljani na Nizozemsko iz tretje države, uskladiščenih pri podjetju Mevi v pristanišču Rotterdam (Nizozemska).

19 To blago je bilo dano v odložni carinski postopek zunanjega tranzita ali carinskega skladiščenja, pri čemer je tako blago poimenovano blago T1.

20 Nekaj tega blaga je bilo nato sproščenega v prosti promet in danega pod režim odloga plačila trošarine. Za to blago so se tako odložni carinski postopki, urejeni v členih 91, 92 in 98 Carinskega zakonika, končali in je bilo dano v trošarinsko skladišče.

21 Ker družba Bacardi ni dovolila vnosa zadevnega blaga v EGP in ker je poleg tega odkrila, da so bile s steklenic, ki so bile del zadevnih pošilk, odstranjene kode proizvodov, je zahtevala njihov zaseg in pri Rechtbank Rotterdam predlagala odreditev več ukrepov. V ta namen je zatrjevala, da so bile kršene njene znamke Beneluksa.

22 Rechtbank Rotterdam (prvostopenjsko sodišče v Rotterdamu) je s sodbo z dne 19. novembra 2008 ugotovilo, da so bile z vnosom zadevnega blaga v EGP kršene znamke Beneluksa družbe Bacardi, in odredilo nekatere od predlaganih ukrepov.

23 Podjetje TOP Logistics se je pritožilo na Gerechtshof Den Haag (pritožbeno sodišče v Haagu). V okviru tega pritožbenega postopka je bila podjetju Van Caem dovoljena intervencija.

24 To sodišče je z vmesno sodbo z dne 30. oktobra 2012 razsodilo, da dokler je imelo zadevno blago status blaga T1, niso bile kršene znamke Beneluksa družbe Bacardi.

25 Glede vprašanja, ali so bile navedene znamke kršene s tem, da je bilo zadevno blago dano pod režim odloga plačila trošarine, pa je to sodišče v vmesni sodbi sporočilo, da namerava vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe.

- 26 Gerechtshof Den Haag v predložitveni odločbi navaja, da so bile v nasprotju s tem, kar velja za blago T1, za blago v trošarinskem skladišču plačane morebitne uvozne dajatve. Zadnje blago je bilo zato uvoženo v smislu Direktive 92/12 in sproščeno v prosti promet. Postal je skupnostno blago.
- 27 Vendar pa po mnenju Gerechtshof Den Haag te ugotovitve ne pomenijo nujno, da je bilo zadevno blago uvoženo v smislu člena 5(3)(c) Direktive 89/104.
- 28 Poleg tega se Gerechtshof Den Haag porajajo dvomi glede vprašanja, ali sta v zvezi z blagom, ki je dano pod režim odloga plačila trošarine, lahko podani „uporaba“ „v gospodarskem prometu“ v smislu člena 5(1) Direktive 89/104 in nevarnost poseganja v katero od funkcij znamke v smislu sodne prakse Sodišča.
- 29 V teh okoliščinah je Gerechtshof Den Haag prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba blago, ki izvira iz ozemlja zunaj EGP in je bilo v okoliščinah, kot so te v obravnavani zadevi, po tem, ko je bilo (ne s strani imetnika znamke in brez njegovega soglasja) pripeljano na ozemlje EGP, v državi članici Evropske unije dano v carinski postopek zunanjega tranzita ali carinskega skladiščenja [...] in končno pod režim odloga plačila trošarine, šteti za uvoženo v smislu člena 5(3)(c) Direktive 89/104 [...], tako da je podana ‚uporaba (znaka) v gospodarskem prometu‘, ki jo lahko imetnik znamke v skladu s členom 5(1) navedene direktive prepove?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: bi morale potem veljati, da v okoliščinah, kot so te v obravnavani zadevi, zgolj obstoj takega blaga v državi članici (ki je v tej državi članici dano pod režim odloga plačila trošarine) ne posega ali ne more poseči v funkcije znamke, tako da imetnik znamke, ki se v navedeni državi članici sklicuje na nacionalne pravice iz znamke, ne more ugovarjati temu obstoju?“

Vprašanji za predhodno odločanje

- 30 Predložitveno sodišče želi z vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu izvedeti, ali je treba člen 5 Direktive 89/104 razlagati tako, da imetnik znamke, ki je registrirana v eni ali več državah članicah, lahko nasprotuje temu, da tretja oseba blago, označeno s to znamko, potem ko ga je brez dovoljenja tega imetnika pripeljala na ozemlje EGP in sprostila v prosti promet, da pod režim odloga plačila trošarine.
- 31 Glede tega je treba najprej opozoriti, da je bistveno, da lahko imetnik znamke, registrirane v eni ali več državah članicah, nadzoruje prvo dajanje proizvodov, označenih s to znamko, na trg v EGP (glej zlasti sodbe Zino Davidoff in Levi Strauss, od C-414/99 do C-416/99, EU:C:2001:617, točka 33; Makro Zelfbedieningsgroothandel in drugi, C-324/08, EU:C:2009:633, točka 32, in L'Oréal in drugi, C-324/09, EU:C:2011:474, točka 60).
- 32 V ta namen člen 5 Direktive 89/104 daje imetniku znamke izključno pravico prepovedati tretjim osebam, med drugim, da bi uvozile proizvode, označene z njegovo znamko, jih ponujale, dale na trg ali v te namene skladiščile brez njegovega dovoljenja (sodbe Zino Davidoff in Levi Strauss, od C-414/99 do C-416/99, EU:C:2001:617, točka 40; Van Doren + Q, C-244/00, EU:C:2003:204, točka 33, in Peak Holding, C-16/03, EU:C:2004:759, točka 34).
- 33 V obravnavani zadevi je bilo blago iz postopkov v glavni stvari proizvedeno v tretji državi. Na carinsko območje Evropske unije je bilo pripeljano brez dovoljenja imetnika znamke in dano v odložni carinski postopek. Nato je bilo sproščeno v prosti promet, zaradi česar se je ta carinski postopek končal in so bile plačane uvozne dajatve, in to brez dovoljenja navedenega imetnika.

- 34 Iz predložitvene odločbe izhaja, da blago iz postopkov v glavni stvari ni več v odložnem carinskem postopku. Zato se sodna praksa, v skladu s katero zgolj s tem, da so proizvodi, zaščiteni z znamko, dani v odložni carinski postopek, kot je zunanji tranzitni postopek iz členov 91 in 92 Carinskega zakonika ali postopek carinskega skladiščenja iz člena 98 tega zakonika, ne more biti kršena izključna pravica imetnika znamke (glej zlasti sodbo Philips in Nokia, C-446/09 in C-495/09, EU:C:2011:796, točki 55 in 56 ter navedena sodna praksa), ne uporabi v zadevi, kakršna je ta iz postopkov v glavni stvari.
- 35 Nasprotno, ker so bile za blago iz postopkov v glavni stvari plačane uvozne dajatve in ker je bilo sproščeno v prosti promet, je bilo to blago predmet uvoza v smislu člena 5(3)(c) Direktive 89/104 (glej v tem smislu sodbo Class International, C-405/03, EU:C:2005:616, točki 43 in 44, in sklep Canon, C-449/09, EU:C:2010:651, točka 18).
- 36 Ker blago iz postopkov v glavni stvari poleg tega spada v eno od kategorij proizvodov iz člena 3(1) Direktive 92/12, je v skladu s členom 5(1) te direktive prav tako postalo uvoženo blago v smislu navedene direktive, ko je bil carinski postopek zanj končan.
- 37 Dvomi, ki se vseeno porajajo predložitvenemu sodišču glede vprašanja, ali imetnik znamke lahko nasprotuje temu, da se blago, ki je bilo tako sproščeno v prosti promet brez njegovega dovoljenja, da pod režim odloga plačila trošarine, so na prvem mestu povezani z dejstvom, da na podlagi pravil iz Direktive 92/12 med tem trošarinskim skladiščenjem trošarina ni plačana in da zato zadevno blago še ne more biti sproščeno v porabo.
- 38 Vendar kot so navedle družbi Bacardi in francoska vlada, iz člena 5(3) Direktive 89/104 in iz sodne prakse, ki je navedena v točki 32 te sodbe, izhaja, da imetniku znamke nikakor ni treba čakati na to, da se blago, označeno z njegovo znamko, sprost v porabo, zato da bi lahko izvrševal svojo izključno pravico. Lahko namreč nasprotuje tudi nekaterim dejanjem, ki so brez njegovega dovoljenja storjena pred to sprostitvijo v porabo. Med ta dejanja spadata zlasti uvoz zadevnega blaga in njegovo skladiščenje za namene dajanja na trg.
- 39 Na podlagi odstavka 3 povežavi z odstavkom 1 člena 5 je treba ugotoviti, da je treba dejanja gospodarskega subjekta, kot je v obravnavani zadevi podjetje Van Caem, s katerimi se v Unijo uvozijo proizvodi brez dovoljenja imetnika znamke in se to blago da pod režim odloga plačila trošarine, tako da se skladišči v trošarinskem skladišču do plačila trošarine in sprostitve v porabo, opredeliti kot to, da se „v gospodarskem prometu [uporablja] znak, ki je enak znamki, za enako blago [...], za kater[o] je registrirana znamka“ v smislu člena 5(1) Direktive 89/104.
- 40 Res je, da navedeni gospodarski subjekt z uvozom in skladiščenjem blaga, označenega z znakom, ki je enak znamki drugega, za enako blago kot tisto, za katero je bila registrirana ta znamka, ne uporablja tega znaka pri poslovanju s potrošniki. Vendar izrazov „uporaba“ in „v gospodarskem prometu“, ki sta uporabljena v odstavku 1 člena 5 Direktive 89/104, ni mogoče razlagati tako, da se nanašata zgolj na neposredna razmerja med trgovcem in potrošnikom, ker bi bil s tem odvzet polni učinek člena 5(3) te direktive.
- 41 Prvič, v zvezi s pojmom „uporaba“ je Sodišče že pojasnilo, da je podana uporaba znaka, enakega znamki, v smislu člena 5 Direktive 89/104, če zadevni gospodarski subjekt uporabi znak v okviru svoje poslovne komunikacije (sodba Google France in Google, od C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, točka 56).
- 42 Tako je na primer, če gospodarski subjekt uvozi ali za namene dajanja na trg preda imetniku trošarinskega skladišča blago, označeno z znamko, katere imetnik ni on sam. Drugače dejanj uvoza in skladiščenja za namene dajanja na trg, ki sta omenjena v členu 5(3) Direktive 89/104 in ki sta običajno

izvedena brez neposrednega stika s potencialnimi potrošniki, ne bi bilo mogoče opredeliti kot „uporabe“ v smislu navedenega člena in torej ne bi mogla biti prepovedana, čeprav je zakonodajalec Unije zanju izrecno navedel, da se lahko prepovesta.

- 43 Drugič, v zvezi z izrazom „v gospodarskem prometu“ je ustaljena sodna praksa, da je uporaba znaka, enakega znamki, uporaba v gospodarskem prometu, če spada v okvir poslovne dejavnosti z namenom pridobivanja gospodarske koristi, in ne na zasebno področje (sodbe Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, točka 40; Céline, C-17/06, EU:C:2007:497, točka 17, in Google France in Google, od C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, točka 50).
- 44 Očiten tak primer je, če, tako kot v zadevi v glavni stvari, gospodarski subjekt, ki se ukvarja z vzporedno trgovino proizvodov, zaščitениh z znamko, uvozi in da uskladiščiti te proizvode.
- 45 Nasprotno pa je treba glede imetnika skladišča, kot je v obravnavani zadevi podjetje TOP Logistics, ugotoviti, da njegovo izvajanje storitve skladiščenja blaga, ki je označeno z znamko drugega, ne pomeni uporabe znaka, ki je enak tej znamki, za enako ali podobno blago ali storitve, za katere je registrirana navedena znamka. Kolikor ta izvajalec svoji stranki to uporabo omogoča, njegove vloge ni mogoče presojati glede na določbe Direktive 89/104, ampak jo je treba, če je to potrebno, preučiti z vidika drugih pravnih pravil (glej po analogiji sodbo Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, točke od 28 do 35).
- 46 Na drugem mestu se predložitvenemu sodišču zastavlja vprašanje glede nevarnosti poseganja v funkcije znamke kot posledice tega, da se blago, označeno z znamko drugega, da pod režim odloga plačila trošarine. V tem okviru omenja sodno prakso Sodišča, v skladu s katero mora biti v primeru iz člena 5(1)(a) Direktive 89/104 izvrševanje izključne pravice, ki jo daje znamka, omejeno na primere, v katerih uporaba znaka s strani tretje osebe posega ali bi lahko posegala v katero od funkcij znamke, ne glede na to, ali gre za bistveno funkcijo, ki je označba izvora proizvoda ali storitve, na katero se nanaša znamka, ali pa za eno od drugih funkcij znamke (sodbi Google France in Google, od C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, točka 79, in Interflora in Interflora British Unit, C-323/09, EU:C:2011:604, točka 38).
- 47 Glede tega je treba opozoriti, da bistvena funkcija označbe izvora omogoča opredeliti proizvod ali storitev, ki ju znamka označuje, kot proizvod ali storitev, ki izhajata iz nekega podjetja, to podjetje pa je tisto, pod nadzorom katerega se blago ali storitev trži (sodba Backaldrin Österreich The Kornspitz Company, C-409/12, EU:C:2014:130, točka 20 in navedena sodna praksa).
- 48 Kot so navedle družbi Bacardi in francoska vlada, vsako dejanje tretje osebe, ki imetniku znamke, registrirane v eni ali več državah članicah, preprečuje izvrševanje njegove pravice, priznane s sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno v točki 32 te sodbe, da nadzoruje prvo dajanje proizvodov, označenih s to znamko, na trg v EGP, po naravi posega v navedeno bistveno funkcijo znamke. Uvoz proizvodov brez dovoljenja imetnika zadevne znamke in zadržanje teh proizvodov v trošarinskem skladišču zaradi njihove sprostitev v porabo v Uniji imetniku te znamke onemogočata nadzor nad načinom prvega dajanja proizvodov, ki so označeni z njegovo znamko, na trg v EGP. Ti dejanji tako posegata v funkcijo znamke, ki je opredeliti podjetje, iz katerega izhajajo proizvodi in pod nadzorom katerega je organizirano prvo dajanje na trg.
- 49 Te analize ne omajajo dejstvo, da je blago, ki je bilo uvoženo in dano pod režim odloga plačila trošarine, lahko nato izvoženo v tretjo državo in tako nikoli sproščeno v porabo v državi članici. Glede tega zadošča navesti, da se vsako blago, ki je v prostem prometu, lahko izvozi. Ta možnost ne more biti ovira za uporabo pravil na področju znamk za blago, ki se uvozi v Unijo. Poleg tega je tudi izvoz dejanje, na katero se nanaša člen 5(3) Direktive 89/104.

- 50 Glede na zgornje preudarke je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 5 Direktive 89/104 razlagati tako, da imetnik znamke, ki je registrirana v eni ali več državah članicah, lahko nasprotuje temu, da tretja oseba blago, označeno s to znamko, potem ko ga je brez dovoljenja tega imetnika pripeljala na ozemlje EGP in sprostila v prosti promet, da pod režim odloga plačila trošarine.

Stroški

- 51 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 5 Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) je treba razlagati tako, da imetnik znamke, ki je registrirana v eni ali več državah članicah, lahko nasprotuje temu, da tretja oseba blago, označeno s to znamko, potem ko ga je brez dovoljenja tega imetnika pripeljala na ozemlje EGP in sprostila v prosti promet, da pod režim odloga plačila trošarine.

Podpisi